

Píseň pro Martinu - Gott, Karel

Metari snad ze me mají psinu,
ze pry zpívám pod balkonem balkoninu
a že na tu svoji píseň pro Martinu
koupil jsem si v bazaru starickou kytaru.

Na důkaz, že jste žije
aspoň kousek fantazie
prisel jsem ti serenadu hrát.
Nestydím se tohle říci
tváři ve tvar domovnici,
která hlídá tamten tvůj hrad.

Nejsem tím, čím byl jsem včera,
změnil jsem se v grand signeura
a svůj sirák odhazuji v dál.
V době spartaku a fordu
zkusí ostří meho kordu
každý, kdo by se mě lástce smál.

A proč se všem ospalým partajím
se svoji láskou k tobě netajím?
Mám k tomu jednu dobrou pohnutku,
mám totiž romantiku v posudku.

A tak zpívám pod balkonem:
Vyjdi, milá, vyjdi honem,
trebaze v tom kousek smůly je,
že do te lásky s Capuletem
se mi tády cínzák plete
a že ty snad nejsi Julie.

Nesluší se pry dneska básníkum
na lyre skládat tuhle lyriku,
tak pro vztek všem jízlivým cyníkum
koupil jsem v bazaru tu kytaru.

A tak zpívám pod balkonem:
Vyjdi, milá, vyjdi honem,
trebaze v tom kousek smůly je,
že ten, kdo zpívá kantonu
pro malou hru na balkonu,
snad s de Grioux se přesně nekryje.